

[Ole Bjørn Kraft.]

vil vi ogsaa fra vor Side lægge den største Vægt paa, at der af Skattens Provenu anvendes et betydeligt Beløb netop til Understøttelsen af saadanne indkaldte og deres Familier i hele Indkaldesestiden.

Jeg vilde ligeledes finde det overordentlig rimeligt, om et Beløb blev anvendt til en Forbedring af de Kaar, hvorunder de værnepligtige almindeligvis skal udføre deres Arbejde. De Beløb, der i Danmark bliver afsat til Militærbudgetterne, udmærker sig paa ingen Maade ved Righoldighed, og Følgen bliver tidt, at der spares, hvor det vilde være heldigt, om der kunde være større Beløb til Raadighed. Jeg kunde som et Eksempel nævne Bogsamlingerne. Jeg havde i Sommer ved venlig Imødekommenhed fra Forsvarsministeren to Gange Lejlighed til at aflægge Besøg i Værloselejren, hvor Landstormens værnepligtige faar deres Uddannelse, i øvrigt under aldeles fortrinlige Forhold, der gør disse Sommermaaneder til en Oplevelse for de unge, der kommer derud, og jeg lagde da Mærke til, at den Bogsamling, der stod til Raadighed, var i allerhøjeste Grad sparsom. Og saaledes mener jeg, at der vilde være en Række Omraade, hvor det vilde være naturligt at anvende noget af det Provenu, der her er Tale om; det er rimeligt, at de, der ikke indkaldes, paa den Maade kommer til at yde deres Bidrag til dem, der aftjener deres Værnepligt.

Det konservative Parti kan saaledes i Princippet slutte sig til de Tanker, hvorpaa det forelagte Forslag er baseret. Om Enkeltheder med Hensyn til Skattens Størrelse og Udskrivningsmaade vil man altid kunne forhandle. Vi lægger Hovedvægten paa, at Lovforslaget kunde medføre en Udligning af den Uretfærdighed, der er opstaaet ved den almindelige Værnepligts ufuldstændige Gennemførelse, en Uretfærdighed, der synes at vokse med hver ny Militærordning, der bliver gennemført her i Danmark, idet et stadig ringere Antal af det tjenstdygtige Mandskab bliver indkaldt til Uddannelse.

Det siger imidlertid sig selv, at hvis en Lov som den, der her er Tale om, blev gennemført, vilde der ogsaa tilføres Budgettet nogle nye Midler, saaledes at dette blev i Stand til at bære større Udgifter til en tilfredsstillende Løsning af Forsvarets Opgaver, et Forhold, som vi efter hele den Stilling, vi indtager i Forsvarsspørgsmaalet, naturligvis kun kan hilse med den største Tilfredshed. Under de Forhandlinger, som er blevet ført mellem det konservative Parti, Venstregeringen og Venstrepartiet

om en ny Militærordning, har de konservative Forhandlere tilbudt Regeringen at støtte Gennemførelsen af enhver Skat, der maatte ønskes, hvis det var nødvendigt for at naa til en saglig Overensstemmelse om Forsvarets Midler, idet vi dog har taget et Forbehold med Hensyn til den nylig gennemførte Nedsættelse af Formueskatten. Det er derfor en Selvfølge, at vi ogsaa vil kunne godkende, at en Del af Værneskattens Midler bliver anvendt paa denne Maade.

Imidlertid er det vor Opfattelse, at i og for sig paakrævet af finansielle Grunde er Indførelsen af Værneskatten ikke. Vi maa indtil videre stille os tvivlende overfor, om det af Hensyn til Forsvarets Forhold til Budgettet er nødvendigt at gennemføre nogen ny Skat. Her er der særlig et Forhold, som jeg gerne vil pege paa. Saa vidt jeg har forstaaet, vil Forrentningen og Amortisationen af Landmandsbankgælden i Realiteten blive taget af Aarets Finanslov, og hvis dette er Tilfældet — og kun ud fra en rent formel Betragtning vil man kunne benægte, at det er Tilfældet —, vil Regeringen ikke med Rette kunne hævde, at Budgettets Anspændelse umuliggør Bevilningen af tilstrækkelige Midler til Gennemførelse af de Forsvarsforanstaltninger, hvorom Regeringen og vi er sagligt enige.

Ikke mindst forekommer det mig, at den højtærede Finansminister, der ikke bærer Tinget med at overvære denne Skattedebat, maa være æreforpligtet til at hævde, at Budgettet ikke er anspændt i den Grad; han vil maaske mere end nogen anden være interesseret i, at Landmandsbankulykken ikke foruden de Skader, den allerede har forvoldt og ført over Folket, nu yderligere skal medføre et Sammenbrud af vort Forsvarsvæsen og i denne Forbindelse af hele den Politik, hvortil Ministeriet Madsen-Mygdals Navn er knyttet.

Det Beløb, som denne Forrentning og dette Afdrag andrager, maa holdes udenfor; hvis det kan afholdes paa Budgettet, er det meget heldigt, men hvis det ikke kan, maa Midlerne naturligvis tilvejebringes paa anden Maade. . .

Formanden: Det forekommer mig, at dette Spørgsmaal ligger noget udenfor det foreliggende Forslag.

Ole Bjørn Kraft: Det er efter vor Opfattelse i det hele taget uforstaaeligt ud fra en almindelig Betragtning, at Budgettet ikke skulde kunne bære noget øgede Udgifter til Forsvaret, ikke mindst naar man ser hen til, hvad der i Løbet af denne